

Enskild motion

Motion till riksdagen 2017/18:1888

av **Kristina Yngwe och Daniel Bäckström (båda C)**

Öka underhållstakten i va-nätet

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om åtgärder för ökad underhållstakt i Sveriges va-nät och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Sveriges va-nät är i många delar av landet i akut behov av uppdatering och underhåll. Idag investeras årligen ca 12 miljarder i förnyad och uppdaterad infrastruktur för vatten och avlopp. Behovet ligger dock på ca 16,5 miljarder vilket innebär att det finns en underhållsskuld som växer år för år. Eftersatt va-infrastruktur leder till problem i form av läckage både in i och ut från ledningarna, problem med rening av föroreningar, bräddning av avloppsvatten etc.

I många kommuner saknas överblick över investeringsbehovet vilket gör det svårt att planera för ett fortlöpande underhåll. Det borde därför ställas krav på kommuner att göra en förnyelse- och underhållsplan för anläggningar som används för kommunens va-tjänster. Sveriges kommuner har dock idag väldigt olika förutsättningar att underhålla det befintliga va-nätet. Kommuner med lägre befolkningstäthet behöver lägga större del av sin budget på att tillgodose detaljplanlagt område med behövliga va-medel för dricksvatten, dagvattenhantering etc. Kommuner med högre befolkningstäthet har det istället enklare att nå fler medborgare med samma resurser. Förutom bristande resurser så är tillgången på spetskompetens ett problem som lyfts fram av många mindre kommuner, framförallt kommuner på landsbygd och glesbygd.

Tillgången till specifik spetskompetens drabbar även mindre kommuner hårdare då de större kommunerna kan tillhandahålla fler arbetstillfällen för specialutbildad arbetskraft. Separationen av denna kompetens leder till att kommuner på landsort har sämre tillgång till samma kompetens. Det är därför viktigt att regeringen verkar för att underlätta för kommuner med lägre befolkningstäthet att få likvärdig tillgång till kompetensförsörjning, samt ser över regelverk som kan underlätta samverkan mellan kommuner.

Dricksvattenutredningen SOU 2016:32 pekar på att ansvaret för infrastrukturen är uppdelat på flera olika aktörer. I SOU 2017:42 "Vem har ansvaret?" föreslås ändringar i lagstiftningen för att utpeka en ansvarig myndighet för klimatanpassning i förhållande till bebyggelse. Även om detta är en positiv utveckling behöver ansvarsrollen utvidgas till att även innehålla tillsyn och samordning av hela det svenska va-nätet, både inom och utanför detaljplanelagt område. Möjligheten för kommuner, privatpersoner och näringsidkare att få stöd av en myndighet kring va-relaterade frågor ska inte vara beroende av huruvida behovet av stöd gäller inom eller utanför detaljplanelagt område.

Kristina Yngwe (C)

Daniel Bäckström (C)